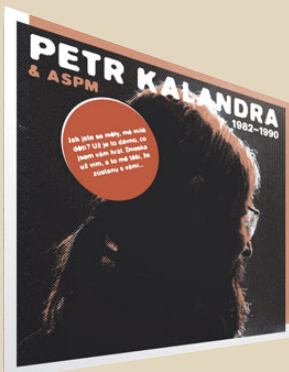

3 2 1... START

V těchto dnech ve studiu ADK-Prague vzniká nahrávka dramati- zace knihy **Tajemství Velkého Vonta** Jaroslava Foglara. V roli Rychlých šípů budou opět (jako u předešlé nahrávky Stínadla se bouří) ke slyšení chlapecké hlasy Divadla Radar a vypravěče Ladislava Mrkvičky. Legendární dobrodružství se na CD objeví do konce března.

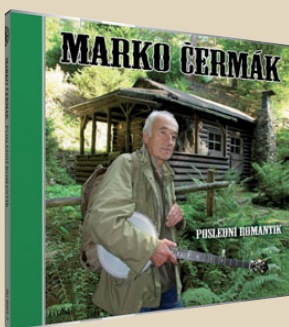
Na středu 10. března 2010 se připravuje v obnovené Malostranské besedě speciální koncert k jubileu nedožitých 60. narozenin skladatele, textaře, kytaristy, hráče na foukač harmoniku a zpěváka **Petra Kalandry**. Od 26. února bude v prodeji reprezentativní 2CD s výběrem nahrávek Petra Kalandry a ASPM z let 1982 až 1990.

Skladatel, muzikant, kapelník, příležitostný zpěvák a textař – to vše lze připojit ke jménu **Ladislava Štáidla**, který 10. března 2010 oslaví své 65. narozeniny. U Supraphonu mu nyní vychází výběr 50 největších hitů, které složil pro Karla Gotta, Helenu Vondráčkovou, Daru Rolincovou, Waldemara Matušku, Jitku Zelenkovou a mnoho dalších předních zpěváků. Mezi písničkami nechybí ani autorem nazpívaný hit *Mži ti do vlasů* a Jsou dny, kdy svítá o něco dřív z televizního seriálu *Zkoušky z dospělosti*.

Skvělý banjista, skladatel i textař **Marko Čermák**, letos sedmdesátiletý oslavenec, vydává bilanční 2CD, které je parádní projíždkou českou country hudbou 60. až 90. let. Na pondělí 12. dubna 2010 se připravuje v Muzeu Karlova mostu vernisáž výstavy, která bude výstižně nazvána (stejně jako album): **Marko Čermák – Poslední romantik**.

Velká sláva se chystá v **Divadle Spejbla a Hurvínka**. V Dejvicích bude po rozsáhlé rekonstrukci ve čtvrtek 1. dubna 2010 slavnostně otevřeno Divadlo S+H, které přitom oslaví 80 let od svého vzniku. Supraphon k této příležitosti chystá výpravňý 4CD komplet, jenž zahrne nahrávky jak Josefa Skupy, tak Miloše Kirschnera a Martina Kláska.

Bolek Polívka vypráví pohádky

Lidové pohádky z valašského kraje, zaznamenané Benešem Metodem Kuldou, převyprávěl jeden z největších českých básníků Jan Skácel již v první polovině osmdesátých let. **Pohádky z Valašského království** jsou jasné, povytivé, nekompromisní, nepostrádají však přitom kouzlo a tajemství. Jan Skácel uchoval bezprostřednost Kuldova vyprávění a obohatil je o krásný jazyk a velkou dávku humoru. Kdo jiný by pak měl vyprávět tyto pohádky z Valašského království, než sám valašský král, Bolek Polívka. Při četbě vyzdvihl v pohádkách humor všude tam, kde se jen náznakem nabízí a naplno jej rozvinul v situacích žertovných. Zároveň Polívka vypráví něžně a otcovsky láskyplně. Jeho Valašské pohádky mají šanci vstoupit do historie jako příklad ideální uvolněné interpretace pohádkového textu. Osm úchvatných Skácelových příběhů rozezněl jemně, křehece a s fantazií.

Jiří Langmajer v tajemném světě Edgara Alana Poea

Je to již více jak rok, co v pražském divadle Viola mělo premiéru úspěšné představení Přízraky E. A. P. v režii Tomáše Vondrovce věnované dílu jedinečného amerického spisovatele Edgara Alana Poea. V tomto představení exceluje Jiří Langmajer, který byl na základě svého fascinujícího hereckého výkonu nyní také osloven vydavatelstvím Supraphon, aby načetl jako audioknihu detektivní povídku Edgara Alana Poea **Vraždy v ulici Morgue**. Tento základní text detektivní literatury čte Langmajer s neobyčejným citem pro tři základní polohy příběhu – hrůzná sdělení svědků, vypravěčův obdiv nad detektivovými schopnostmi a skvělá analytická metoda hlavního hrdiny. V Langmajerově interpretaci je Poeovo napínavé vyprávění, jež se vzápětí změnil v dobrodružství ducha, skutečným posluchačským zážitkem.

Foto: P. Jjaensky

SU 5847-2

Hlas Milana Chladila dál zní...

Letos v červnu uplyne již dvacet šest let, kdy náhle a nečekaně v pouhých padesáti třech letech, zemřel Milan Chladil. Zpěvák, který několik dekád patřil mezi nejoblíbenější interprety populární hudby. Jeho nejuspěšnějším obdobím byla spolupráce s orchestrem Karla Vlacha. Jako poslední zástupce swingové éry stačil dokonce ještě v roce 1964 získat Stříbrného slavíka. Velké popularity dosáhl především v osobitém duu s Yvetou Simonovou.

Milan Chladil za svůj život nahrál pro Supraphon přes 350 písní, z nichž mnohé se staly nestárnoucími evergreeny (Jezdím bez nehod, Chtěl bych mít kapelu, Arrivederci Roma, Volare, Matylda, Je krásné lásku dát, My dva a čas). Ani po tolika letech neztratily nic ze své kvality a pro Chladila tolik příznačné hudební elegance. Vydavatelství Supraphon nyní přichází s 2CD, kde je pohromadě 50 jeho nejslavnějších písniček. Na Milana Chladila jeho nejbližší spolupracovníci vzpomínají jako na pohodového člověka se smyslem pro humor a nadsázku. Yveta Simonová k novému výběru z nahrávek Milana Chladila dodává: „Je úžasné, že i po tolika letech jsou Milanovy písničky tak oblíbené, že mohou vyjít v dalším novém výběru. Víím, že by se Milan smál tomu, kdyby slyšel, že je považován za legendu. Ale je tomu tak! Je fajn vědět, že jeho sólové písničky, ale i naše duety stále přinášejí radost.“

Foto: M. Kubíka

SU 7102-9

Eva Pilarová oslaví 50. výročí zahájení své pěvecké kariéry

Eva Pilarová uskuteční k 50. výročí zahájení své pěvecké kariéry jarní koncertní turné, které vyvrcholí 6. a 7. dubna 2010 v pražském Hudebním divadle Karlín. Pilarovou na koncertní šňůře doprovodí řada hostů.

„Jsem velmi rád, že mě Eva Pilarová pozvala na své koncertní turné. Poznám jsem se s ní před několika lety, když jsem ji požádal o spolupráci na mém turné. Vždy, když jsme spolu na jevišti, moc si to užíváme. Doufám, že její turné bude úspěšné a už teď se na něj velmi těším,“ uvedl houslista Pavel Šporcl.

Koncertní šňůra odstartuje 25. března 2010 v liberecké Tipsport Aréně. Poté Pilarová vystoupí v Pardubicích, Brně, Ostravě a Praze.

Pilarovou bude doprovázet kapela Víta Fialy a skupina Lokomotiva v čele s Petrem Vondráčkem. Bohatý koncertní program nabídne skladby z repertoáru Divadla Semafor, swingové tituly, slavné duety i hity od domácích a světových autorů.

Vydavatelství Supraphon před časem jubilující zpěvačce vydalo bilanční 3CD a DVD pod názvem Proměny.

SU 5978-2

Foto: M. Kubíka

O, JÉ – jako závěrečné album ze Zlaté edice skupiny Olympic

Po šesti letech byla dokončena Zlatá edice dvanácti supraphonských alb skupiny Olympic. Zlatá řada zaznamenává možná vůbec nejslavnější část naší bigbitové historie, od vydání průlomové Želvy až po album ze začátku devadesátých let O, já – s repertoárem ovlivněným hard rockem.

Nově vydané album O, já nabízí základní nahrávky, ale i dvacet bonusů.

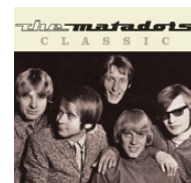
SU 6003-2

Foto: archiv

The Matadors Classic

Pod názvem **The Matadors Classic** vycházejí u Supraphonu v remasterované zvukové podobě studiové nahrávky jedné z nejvýznamnějších beatových skupin The Matadors, kterou lze označit za průkopníka českého rocku. Takzvaná „klasická“ sestava The Matadors sice neměla dlouhého trvání, stihla toho ale na svou dobu mnoho: vydala jedno čtyřpísňové EP, jeden singl a zejména dlouhohrající desku, která patří mezi nejvýznamnější historické nahrávky českého rocku. Všechny tyto nahrávky, dohromady osmnáct písní, najdeme na dotyčném CD v nových a opravdu velmi dobře hrajících zvukových úpravách. Podařilo se zachovat klasický „vintage sound“ a přitom kapelu představit v novém, dosud neslyšeném zvukovém spektru. K základnímu materiálu dobových nahrávek je přidán čtyřpísňový bonus, zaznamenaný při dočasném reunionu Matadors v roce 2007 v pražském Lucerna Music Baru.

SU 6002-2

Sir Charles Mackerras: láska k české hudbě!

Oceňovaný dirigent Sir Charles Mackerras, který je proslulým znalcem a propagátorem české hudby, oslaví letos své 85. narozeniny. Právě vydané album završuje jeho odkaz v oblasti Dvořákova symfonického díla, z něhož pro Supraphon realizoval například Symfonie č. 6, 8 a 9, Slovanské tance či Symfonické variace. Živý snímek Polednice a Vodníka odráží vřelou atmosféru loučení dirigenta s pražským publikem; z téhož koncertu vzešla i triumfující nahrávka Martinů Tří fragmentů z opery Juliette. „Studiový“ Holoubek je pak konečným završením mnohaleté spolupráce Sira Charlese s Českou filharmonií.

SU 4012-2

Foto: Z. Štrapek

Odkud se vzala láska a celoživotní zájem o českou hudbu u tohoto rodáka z Austrálie? Bylo to zásluhou proslulého dirigenta České filharmonie Václava Talicha, který Sira Charlese Mackerrase pro českou hudbu získal. Sám Mackerras o tom říká, že to vlastně způsobilo náhodné setkání s neznámým českým hudebníkem v londýnské kavárně, kdy právě tento muzikant mu doporučil studi-

um dirigování formou soukromých hodin u Václava Talicha. To bylo v roce 1947. Talich nejprve odmítl s tím, že je příliš zaneprázdněn, ale zanedlouho přišel „Vítězný únor“ a dirigent byl zbaven všech funkcí. Rázem měl času dost. Až mnohem

později dostal možnost v Bratislavě vybudovat Slovenskou filharmonii. A tak se stalo, že se po několik let mohl věnovat nadanému studentovi a zasvětil jej nejen do tajů dirigování, ale otevřel mu oči pro pokladnici české hudby. Sir Charles dodnes

vzpomíná na Talichovo motto: „...ptám se, kolik je hodin, odpověď je Pracuj, který je den, odpověď je Pracuj, který je měsíc či rok, odpověď je Pracuj!“ Sir Charles Mackerras tento „odkaz“ naplnil vrchovatě.

SU 4017-2

Foto: D. Peřt

Sólista Radek Baborák

Jako chlapec vyhrál Concertino Praga, zanedlouho uspěl i na Pražském jaru a v dalších soutěžích. Už v osmnácti se mimořádně stal sólohornistou České filharmonie, ale po dvou letech odešel do filharmonie mnichovské a pak suverénně vyhrál konkurz do Berlína. V loňském roce překvapil svým rozhodnutím vzdát se prestižního postu prvního hráče lesních rohů u Berlínských filharmoniků, kde mohl působit neomezeně dlouho. Od začátku letošního roku se vrací do Česka, aby se mohl věnovat svým vlastním projektům, ale i studiu dirigování. Čeká ho řada koncertů a turné v různých sestavách, které sám dává dohromady.

U Supraphonu nyní Radek Baborák vydává album s hudbou českých skladatelů působících v 18. století v cizině. Jde o ty nejlepší z daného období.

U příležitosti vydání nového CD jsme se zeptali, kam směřuje jako sólista?

Vytipoval jsem si koncerty, které stojí za to hrát a natáčet. V baroku a klasicismu jich je zhruba patnáct, v romantické hudbě a v hudbě novější také tak. Některé jsou kvalitní a nejsou přesto hrané – do programů se často dává jen Mozart a Richard Strauss. To bych chtěl změnit. Za výhodu považuji, že můžeme hrát hudbu čtyř nebo pěti staletí.